

Wandelen in Zutphen

Net als tijdens onze jaren in Drenthe, wandelen we ook in Zutphen zoveel mogelijk. Veel over de nabij gelegen landgoederen en voor bezoek aan de bibliotheek, voor boodschapjes of de zaterdagmarkt heen en weer naar het centrum.

Als je de ogen open houdt dan zie je hoe mooi het stadje Zutphen is gebleven. Helaas heeft de Tweede Wereldoorlog wel her en der schade aangericht, vooral voor en na de oude IJsselbrug, maar dat is weer goed hersteld.

Wij lopen vanaf ons huis eerst langs een villawijk-in-aanbouw. Eerlijk gezegd niet het meest geslaagde deel van Zutphen. Teveel huis op te weinig grond waardoor burensamen met één krant kunnen doen door over elkaar schouder mee te lezen. Jammer want het had zoveel mooier kunnen zijn.

Vervolgens lopen we over een soort ‘tuinpad van m’n vader’ richting oude centrum, waarna we aankomen *bij de IJssel*. Die staat nog steeds heel hoog en is dus onwaarschijnlijk breed. Het water klotst van uiterwaarden tot uiterwaarden.

De oude stad begint bij de haven voor de pleziervaart. Vreemd genoeg liggen daar vooral witte boten terwijl de Fiscus heeft ontdekt dat de pleziervaart vooral drijft op zwart geld.

Meteen daarna doemt de eerste toren op: de *Walburgis-kerk*.

Het oudste deel stamt uit de 11^e eeuw, verder grotendeels uit de 13^e eeuw. Door oorlogsgeweld en brand

vaak zwaar beschadigd, maar steeds weer identiek herbouwd. Uniek is er de Librije 1563 met eeuwenoude boeken, die ook toen al tegen ongevraagd meenemen aan een ketting werden gelegd.

Tussen het oude en nieuwe gemeentehuis door lopen via een winkelstraat naar het echte centrum. Daar maken we een kleine lus via de *Barltheze*, ooit de drukste straat van Zutphen en verbinding tussen het in de oorlog gebombardeerde station en het centrum.

Nadat we in Zutphen de verhuisdozen hadden uitgepakt en op verkenning gingen, bleken de voorouders van Wil daar gewoond te hebben. Nu zijn alle winkels en kroegen er verdwenen en is er min of meer een yuppenwijkje ontstaan. Allemaal natuurlijk wel op Zutphense schaal. Een foto maakt dat duidelijk.

Wel leuk is dat er hier, net als ook elders in het centrum, op *diverse muren gedichten zijn geschilderd*.

Een straat verder lopen we langs een ander huis van de voorouders. Dat ziet er heel groot, mooi en luxe uit met de luiken en hijsbalk. Was ooit ziekenhuis, daarna weeshuis, en daarna woning voor 3 gezinnen, maar nu het honk van het *Regionaal archief*.

Via een kleine doorsteek, die altijd zo typerend is voor oude steden, belanden we op het Broederkerkplein. Met de *voormalige Broederkerk*, nu in gebruik als bibliotheek. De kerk is door de beroemde architect Pierre Kuypers gebruikt als model voor o.a. de bouw van de Sint-Jozefkerk in Groningen. Achter de kerk ligt het *Broederenklooster* dat sinds enige jaren een luxe hotel herbergt.

Via de Beukerstraat, onze grootste winkelstraat, belanden we aan de andere kant van het centrum bij twee prachtige historische panden, gescheiden door een smalle poort. Aan de ene kant is dat *Bolwerck, huis van kunst en gedachten*. Een pand dat zich helemaal richt

op “zweven”, kunst en antroposofische zaken. Iets dat geheel in Zutphen - hoofdstad van de antroposofie in Nederland - past en geen kwaad kan.

Hoogstens verbazing door het royale aanbod aan paradijsvogels, variërend van mannen in mooie gebreide jurken tot vrouwen in veelkleurig hoepelrokken, etc.

Aan de ander kant klassieke pand is *wijnhandel Schaapveld* gevestigd, Geen kunst maar wel leuk.

De poort tussen beide panden voert naar de enige overgebleven stadspoort, namelijk *de Drogenap-toren*.

Maar eerst kijken we even achterom om over de *Zaadmarkt* (oud Nederlands voor zout) te blikken. Blikken, want wat dan opvalt hoe overal geparkeerde auto's het beeld van een historische stad kunnen

verpesten. Maar ja, ik ben gek op auto's, dus blijft echt klagen achterwege.

De poort is vernoemd naar een historische figuur die, naar het schijnt, de hele dag rond liep met zijn mok, beker, kroes oftewel NAP in de hand en er niet van hield om droog te staan. Een lokale zuipschuit dus.

Hij is op mooie en grappige manier vereeuwigd via een hol bronzen beeld, waar kinderen in kunnen klimmen om hoofd en handen uit te steken. Succes verzekerd.

Om terug te keren naar de kern van dit verhaal, namelijk wandelen, kan worden gemeld dat heen en weer van ons huis naar de stad 5 kilometer is en dus zeer geschikt om, onder leiding van de befaamde tv-coach Evy Gruyaert, te leren hardlopen.

Zo sprokkelen we op een leuke manier onze kilometers bij elkaar.